Школски часопис

ОШ „Светозар Марковић” Бродарево

БрОШ

ГОДИНА ПОСТОЈАЊА ШКОЛЕ

18. број

децембар 2024.

специјално издање

Година IV, бр. 18, 2024.

Оснивач и издавач:
ОШ „Светозар Марковић”, Бродарево

Уредници :
Саида Шеховић
Елдина Шеховић

Редакција :
Бојан Дучић
Маида Даутовић
Саида Шеховић
Елдина Шеховић
Алиса Буквић
Ениса Ахметовић

Сарадници:
Ученици и учитељи матичне школе и издвојених одељења
Ликовна секција
Литерарна секција
Ученичка задруга

Дизајнер и технички уредник:
Елдина Шеховић

Лектура:
Саида Шеховић

Адреса:
Пионирска улица , бр. 1
31305 Бродарево

Телефон: 033/777-102
Факс: 033/777-373 033/ 777-650

E-mail школе:
ossmarkovic1@gmail.com

E-mail часописа:
skolskicasopissm@gmail.com

Драги читаоче,

Са поносом ти представљамо 18. издање нашег школског електронског часописа БрОШ, посвећено обележавању значајног јубилеја наше школе.

Ова година није само прилика да прославимо деценије посвећеног рада, знања и заједништва, већ и да осветлимо тренутке и активности које су обележиле ову посебну прославу.

У овим страницама пронаћи ћеш приче о нашим успешним пројектима, догађајима и људима који својом посвећеношћу обликују идентитет наше школе. Свака страница одише трудом, енергијом и љубављу према образовању и заједници, што чини овај јубилеј незаборавним.

Захваљујемо се свима који су дали допринос нашем јубилеју – ученицима, наставницима, родитељима и пријатељима школе. Та подршка је темељ наше традиције и инспирација за будућност.

Уживај у читању!

Твоја редакција

САДРЖАЈ

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА

ТЕМАТСКИ ДАН
„МОЈА ШКОЛА-ПИСМО ШКОЛИ”

ДАН ШКОЛЕ

УЧЕНИЧКА ЗАДРУГА

Дечија недеља

Дечија недеља се обележава да би деца остала у средишту друштвених настојања да буду срећна, заштићена, да живе у здравом и сигурном окружењу у којем могу да остваре максимум својих потенцијала. Уједно, Дечија недеља је прилика за пуно учешће деце у друштвеном животу, а спрам свог узраста, жеља и могућности. Дечија недеља у фокус ставља промоцију и заштиту дечијих права бавећи се најактуелнијим темама. Слоган овогодишње Дечије недеље, коју смо обележавали од 7. до 13. октобра је:

Ја сам дете имам план: Толеранција и љубав за сваки дан!

У матичној школи Дечија недеља је реализована кроз различите активности.

1. дан – Потрага за благом

- Ученици, подељени у две екипе, тражили су скривене златнике (бомбоне) који су сакривени по школском дворишту. Победник је екипа која је пронашла више златника и убацила у кутију. Сви су се засладили бомбонама након проглашења победника.

2. дан – Дан игре и спорта

Ученици, подељени у две екипе, такмичили су се кроз разне игре: трка са лоптицом и кашиком; ношење лопте у пару; магична слагалица; игра икс-окс; спортски полигон.

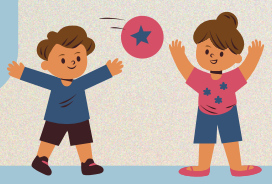

3. дан – Радионица у градској библиотеци поводом Дечије недеље

Ученици су певали и играли са аниматорима Мики и Мини Маус, разговарали о Дечијим правима, заједно сложили слагалицу и направили заједничко дрво.

4. дан – Филмски дан и радионица са родитељима

- Ученици су гледали старе анимиране филмове у сали;
- Родитељи су са децом правили играчке, дидактички материјал;
- Изложба радова.

5. дан – Плес под маскама

- Реализација маскенбала;
- Избор најкреативнијих маски;
- Плес под маскама по жељи ученика.

Реализатори: ученици првог разреда и њихови учитељи – Алиса Буквић, Суад Ханић и Николина Мосуровић.

1. dan realizacije Dečije nedelje učitelji drugog razreda matične škole organizovali su Poligon spretnosti i brzine, kao i radionicu *Krug tolerancije*.

Na času fizičkog vaspitanja, u dvorištu stare školske zgrade, najpre je organizovan poligon. Učenici su podeljeni u dve ekipe. Cilj je bio da u što kraćem vremenskom periodu svi učenici pređu poligon koji se sastojao od: trčanja oko čunjeva, preskakanja prepreke, vođenja lopte oko čunjeva, pravilnog preskakanja vijače i provlačenja kroz obruč. Nakon toga su podeljene ekipe formirale dva kruga (krugovi tolerancije). Svi učenici su najpre navodili jednu situaciju u kojoj su pokazali toleranciju, a zatim su svi učenici ponavljali rečenicu: VAŽNO JE BITI TOLERANTAN JER SMO SVI VREDNI I VAŽNI. Odmah zatim, organizovano je takmičenje u prebacivanju obruča od jednog učenika do drugog, bez pomoći ruku. Cilj igre je međusobno pomaganje i saradnja radi ostvarivanja pobede. Nakon toga su učenici imali kraći vremenski period za slobodne aktivnosti na vežbalištu.

2. dan realizacije Dečije nedelje učitelji drugog razreda matične škole organizovali su radionicu pod nazivom *Različiti, a isti*. Učenici su podeljeni u grupe. Svaka grupa dobija zadatak da nacrta ili napiše stvari koje ih čine jedinstvenim, ali i one stvari koje dele sa drugima (hobiji, interesovanja...). Na kraju svaka grupa prezentuje svoje radove.

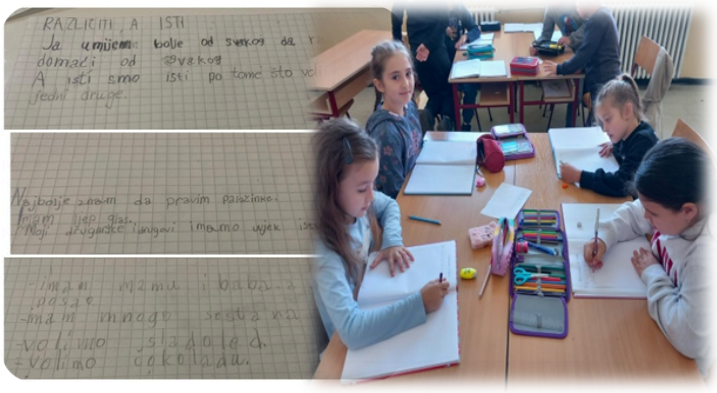

3. dan realizacije Dečije nedelje učitelji su organizovali radionicu pod nazivom *Srce prijateljstva*. Deca su dobila papirne isečke u obliku srca. Na svakom srcu napisali su neku dobru osobinu svojim prijateljima. Nakon napisanih poruka, svi zajedno lepe svoja srca na hamer.

4. dana realizacije Dečije nedelje učitelji drugog razreda matične škole organizovali su radionicu pod nazivom *Porodični mozaik ljubavi.*
Roditelji i deca crtali su porodični portret i upisivali ili crtali poruke ljubavi (lepe reči koje upućuju jedni drugima). Dodavanje simbola koji prikazuje različitost unutar jedne porodice, ali koje se harmonično slažu u jednu celinu. Na kraju se spajaju svi portreti.

5. dana realizacije Dečije nedelje učitelji drugog razreda organizovali su kreativnu radionicu Pismo školi. Učenici su izražavali svoje mišljenje, predloge i želje u vezi sa školom i obrazovanjem. Deca su pisala pismo školi, iznoseći svoje ideje o tome kako bi škola mogla biti još bolje mesto za učenje i druženje, ali su isto tako izražavala svoja osećanja i utiske o dosadašnjem obrazovanju. Na kraju su tri predstavnika iz svakog odeljenja napisana pisma predala direktoru škole.

Realizatori: učenici drugog razreda i njihovi učitelji – Tijana Obrenić, Denisa Delendžić i Mustafa Jejna

ИО Завиноградје

У ИО Завиноградје Дечија недеља традиционално се реализује кроз различите активности. Активности се прилагођавају ученицима како би сви узели учешће у радионицама и дали свој допринос реализацији Дечије недеље која је посвећена управо њима.

Први дан

Првог дана ученици су на часу правили поклоне за друга из клупе од употребних предмета. Њиховим преобликовањем добили су нову намену и успели су да измане осмехе на лицима својих другара. Одабир је био да од конзерве направе држач за оловке који ће украсити мотивима из свемира, кутију од папира су учврстили и украсили као кутију за накит, а различите куглице су нанизали и добили огрлице и наруквицу. Научили су да чувају природу и да од старог направе ново.

Други дан

Предвиђене активности за овај дан су исписивање порука ученика у стилу слогана Дечије недеље: Буди добар друг, Буди оно што јеси, Буди срећан. Ученици су их записали на папирићима у облику срца и закачили на поклон који су припремили за другаре из ИО Орашац. На ликовној радионици имали су могућност да илустративно прикажу како доживљавају љубав и толеранцију. Од ученичких радова направљен је ликовни колаж који ће красити учионицу. Ученици су научили да деле, покажу илустративно своја осећања и износе своје мишљење.

Трећи дан

У току трећег дана ученици су имали прилику да проведу време са родитељима . Играли су дечју игру – Коцкица љубави, где су имали могућност да ојачају своју везу. Припремање здраве ужине је активност која је захтевала координацију и рад у групи, а била је лепо прихваћена од стране родитеља и ученика. Они су били једни другима подршка и помоћ у припремању, водили су рачуна о жељама и потребама једних и других.

Четврти дан

Четвртог дана радило се на јачању моторике, развијању координације и тимског рада. Спортски дан је увек радо прихваћен од ученика. Издвојиле су се игре: ношење јаја у кашици, ношење књиге на глави. Ове игре код ученика развијале су пажњу, концентрацију и стрпљење, што је јако битне и за толеранцију.

Пети дан

Ученици су писали писмо захвалности школи, изнели своје мишљење зашто воле школу и на који начин поштују правила школе. Подсетили смо се дечјих права, као и обавеза. Последњи дан Дечије недеље био је јако весео и интересантан свим ученицима. Први пут су имали прилику да једни другима осликају лице. Потребно је било да стекну поверење једни у друге, да верују да ће успети у намери да осликају оно што су други замислили. Певали смо песме посвећене школи и деци, слушали музику, плесали.

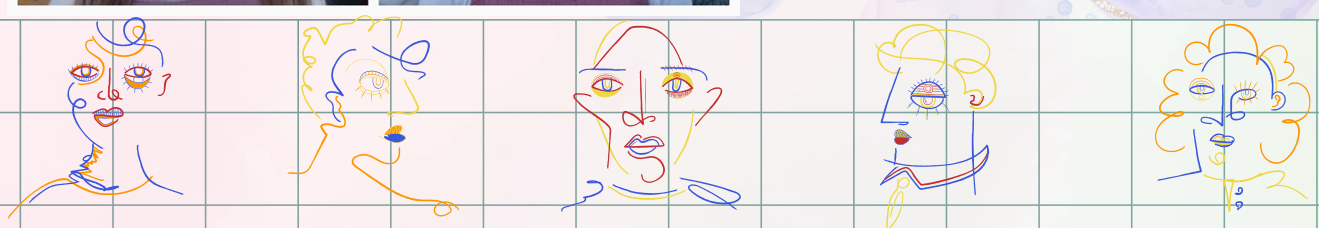

Реализатори: ученици ИО Завиноградје и учитељица Минела Алендаревић

ИО ОРАШАЦ

1. ДАН

- рецитовање песама: „Јесен", „Школа", „Први разред";
- изводили драматизацију текста „Спатка математика".
- Програм су започели нумером „Буквари", а завршили разговором о толеранцији.

4. ДАН

Спортске активности поводом другог дана обележавања Дечије недеље.
Полигон је једна од омиљених дечијих игара.

Дете има потребу да трчи, скаче, прескаче, пење се, заобилази препреке...Кроз спорт се ученици уче дисциплини, самоконтроли, упорности и здравом такмичарском духу.

3. ДАН

Школа је место за стицање знања, игру, забаву и дружење. Искористили смо прилику да обновимо форму писања писма, која је одавно већ застарела, и у њему искажемо своју захвалност, жеље и потребе школи.

Четврти дан Дечије недеље обележили су маскембалом.

5. ДАН

Петог дана Дечије недеље су своје замисли и жеље ученици представили ликовним приказом.

Реализатори: ученици ИО Орашац и учитељице - Ениса Ахметовић и Азра Козица.

IO POTOK

U toku prvog dana realizacije Dečije nedelje učenici u IO Potok su prvo razgovarali o toleranciji, a potom pravili bedževe tolerancije. Učenici su bojili ilustracije (mira – bela golubica, ruke koje se rukuju – sloga, decu – prijateljstvo, srce – ljubav), iste lepili na bedž, a zatim su pisali poruke o toleranciji.

U toku drugog dana realizacije Dečije nedelje učenici u IO Potok su, oslanjajući se na slogan, crtali cvet tolerancije. Na hamer papiru nacrtali su cvet sa sedam latica u kojima su učenici lepili fotografije, a potom ispisali osobine svih drugova i drugarica iz izdvojenog odeljenja. Trudili su se da istaknu samo pozitivne osobine i na taj način pokazu koliko poštuju i prihvataju razike koje ih dele.

Trećeg dana realizacije Dečije nedelje, učenici su realizovali sportske aktivnosti, odnosno pokazali da imaju tolerancije i u sportskim igrama. Učenici su uživali u traženju zlatnika u dve ekipe, koji su bili sakriveni u školskom dvorištu, nakon toga su igrali igru – muzičke stolice. Potom su izveli takmičarsku igru u paru, a završna aktivnost je poligon prepreka.

Četvrtog dana učenici su čitali pesme o toleraciji, a zatim su štafetno recitovali pesmicu JA SAM DETE, IMAM PLAN: TOLERANCIJA I LJUBAV ZA SVAKI DAN, Čedislavke Popović.

U toku petog dana učenici u IO Potok su pravili maske sa učiteljicama. Bojili su i pravili maske određenih životinja, a nakon toga su istu životinju imitirali. Takođe su izvodili ples, odnosno valcer pod maskama. Na kraju su igrali pantomimu, glumili učiteljice, što je učenike posebno zabavilo.

Realizatori: učenici IO Potok, učiteljice – Eldina Šehović i Zuhdina Preljević, nastavnici – Lejla Rovčanin i Admir Džinović.

ИО ГОРЊИ СТРАЊАНИ

Први дан Дечије недеље започеле смо украшавањем наше учионице. Ученица се упознала са појмом толеранција и заједно смо залепиле плакат уз разговор о толеранцији и поштовању. Након тога смо балонима окитиле наш плакат и писале картице дечјих права којима смо украсиле зидић учионице.

Други дан училе смо песму ***Дечија права***. Након разговора о песми и дечјим правима издвојиле смо она најважнија а то је да свако дете има право на: живот, развој, школовање, игру, осмех, другарство, слободу, мишљење... Након тога направиле смо један плакат на ком смо написали песму и украсили је дечјим правима и дечјим фразама.

Трећи дан правиле смо дрво толеранције. Издвојиле смо све особине које треба да поседују сва деца овог света и особине које треба да се поштују и правиле смо гране на којима су те особине биле исписане. Неке од најзначајнијих особина јесу толеранција, различитост, разумевање, поштовање, уважавање, љубав, једнакост.

Четврти дан обележили смо ликовним активностима. Маскирале смо се у уметнице и разговарале и прибору који оне користе. Након тога смо сликале школу и разговарале о томе како треба деца да се понашају у школи.

Петог дана Дечије недеље имали смо тематски дан: Моја школа, писмо школи. Уз песму и игру правиле смо макету наше школе.

На крају смо посетиле матичну школу у Бродареву где се одржао дечји маскенбал. Уна је посетила своје другаре из школе и то је за њу био и најважнији дан. После дужег времена била је веома срећна што је са својим другарима заједно учествовала на манифестацији коју је организовала школа.

Реализатори:
ученица ИО Горњи Страњани
и учитељица Маида Даутовић

ИО СЛАТИНА

1.ДАН

Ученице су имале спортски дан. Кроз различите видове физичких активности обележиле су овај дан. Организовали смо полигон препрека, затим су ученице трчале чуњасто са преношењем предмета на супротну страну, прескакале вијачу и уживале у прелепом дану.

2.ДАН

Правиле су поклоне. За израду кутије за поклон користиле су материјале који се могу рециклирати. Након израде поклона, ученице су пуниле кутију разним, за њих, занимљивим предметима (шналице, стикери, свеске, оловке, цветови од украсних тракица, слаткиши...). Након завршене активности су поклон дале једна другој.

3.ДАН

Организовали смо ликовну радионицу на тему „Толеранција и љубав“. Ученице су цртале особу коју највише воле у оквиру срца. Радове су залепиле на пано.

4.ДАН

Рецитовале су песме о другарству, говориле о свом најбољем другу/ другарици. Након тога радиле су занимљиве задатке на тему „Толеранција“.

5.ДАН

Писале су састав на тему „Писмо мојој школи“, свака у оквиру својих могућности. Овај дан је повезан и са тематским даном који је реализован на исту тему. Ученице су своја писма убациле у коверту и залепиле коверте на пано.

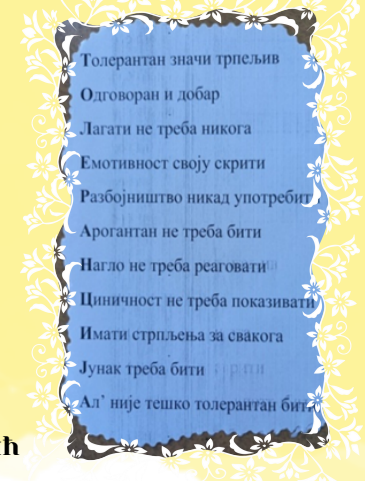

Реализатори: ученице и учитељица Елдина Демић

ИО Гостун

1.дан

Документарни филм „На путу до школе“.

2.дан

Омиљена игра свих девојчица на свету је игра са луткама, захваљујући њој се изграђују друштвене вештине, емпатија и толеранција.

3.дан

У среду су децу посебно орасположиле спортске активности, јер су на тај начин деца показала да умеју да победе и прихвате пораз.

4.дан

Тематски дан „Писмо школи“ је био прилика да деца изразе своје жеље и идеје у каквим условима би волели да раде.

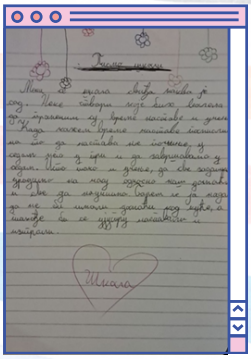

5.дан

У петак су деца осликала зид у холу школе кредама у боји уз слоган Дечије недеље: „Ја сам дете имам план: Толеранција и љубав сваки дан!“.

Реализатори: ученице и учитељица Ајла Адиловић

МОЈА ШКОЛА – ПИСМО ШКОЛИ

11. 10. 2024.

Стотинама је година писање писама било практично једини облик комуникације. Данас, захваљујући друштвеним мрежама и разним дигиталним алаткама за комуникацију, међусобна комуникација много је једноставнија и приступачнија, но, исто тако, култура писања писама полако нестаје, а с њом и чар тог начина комуникације. Прелазећи километре удаљености између људи и градова, некадашња писма су зближавала. Данас смо мање удаљени, али нисмо нимало ближи једни другима.

Уочи Дана школе, у нашој школи реализован је тематски дан под називом „Моја школа – писмо школи“. Том приликом смо се упознали са формом, садржајем и стилом писања писама, указали смо на друге врсте комуникације које су замениле форму писама, а затим то применили у пракси. Писање писама интиман је начин комуникације и изражавања мисли и осећања. Кад оно што мислите властитом руком напишете, кад своје мисли дословно ставите на папир, имаће дубље значење за онога ко ће то писмо примити.

Ученици виших разреда су, осим на српском и босанском језику, писали писма на енглеском језику, као и писмом насталим у 9. веку – глагољицом, и то уз помоћ технике утискивања знакова на глињеним плочама. На тај начин су се присетили обрађиваних садржаја из историје језика и оживели традицију утискивања знакова на глињеним плочама, као једним од првих материјала на којем су се бележили текстови.

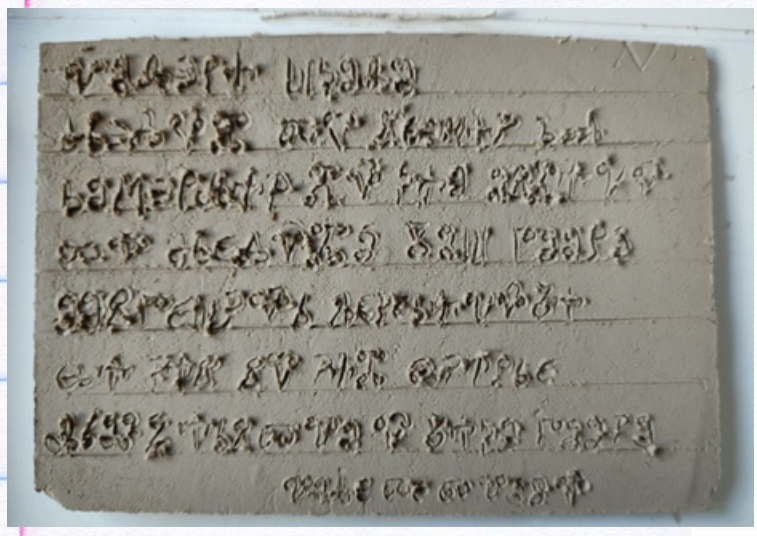

A letter to my school

Andrea Peković

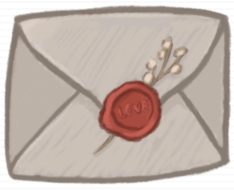

I'm writing this letter to you with many emotions and gratitude. Within your walls I have spent countless unforgettable moments that have shaped my personality and my life. Your classrooms are not just places for learning, they are the place where friendships are formed and success is shared.

I remember my first days, entering your hallways with fear. Soon, those hallways became familiar and the teachers with their wice advices guided me through every challenge. I will always remember the smell of fresh paper and the excitement before starting new projects. Although the time to say goodbye is approaching, I know I will always carry a part of you with me.

Thank you for everything my dear school. I will always keep you in my heart.

Драга школо,

Желим ти срећан 105. рођендан! Знаш да нам услови за школску салу нису најбољи, али то не значи да те не волимо. Некад баш те покварене ствари доведу до много забаве и смеха. Ти нас, школо, учиш многим стварима и то нам не шкоди. Доводиш нас до великог успеха и среће, а то нико никада заборавити неће. Наставници се труде да нам на часовима буде што занимљивије. Прошле недеље смо из српског радили песму „Вила зида град". Из физичког смо учили да играмо тенис и наставник каже да напредујемо. Много ми се свиђа што си на селу и забаве никад краја. Увек када смо гладни, ти нас нахраниш јабукама и крушкама, чија стабла расту у твом дворишту.

Захваљујући теби постајемо бољи људи и на томе ти никада довољно не можемо захвалити.

Најљепшој школи,

Берина Бјелак

ДАН ШКОЛЕ

Дана 12. 10. 2024. године Основна школа „Светозар Марковић“ Бродарево прославила је 105 године рада и постојања уз организовану свечаност за све ученике, родитеље и запослене. Подсетили смо се свих успеха у претходном периоду, пожелели више успеха у периоду који је пред нама. Ученици првог разреда засадили су „Дрво генерације“ у дворишту школе.

Традиционално је организован литерарни конкурс на тему „Школа какву замишљам” и ликовни конкурс на тему „ Школа из мојих снова”. Радови су бирани у категоријама млађих и старијих разреда. Школа се и ове године потрудила да обезбеди пригодне награде за најуспешније радове. Богат културни програм који су ученици припремили са својим учитељима и наставницима презентовали су присутнима у школском дворишту.

Хор нижих и виших разреда отворио је свечаност интонирањем државне као и школске химне, а традиционални осврт на историјат школе заменили су прелепи стихови које је написао наставник историје Адмир Аломеровић.

Рођендан наше школе

Срећна срца сада вас поздрављам,
нашој школи данас је рођендан.
Драги гости, родитељи, ђаци,
са нама су опет и прваци.

Сто пет лета наша школа траје,
знање и сигурност својој деци даје.
Своје ђаке увек радо чека,
све то траје од прошлога века.

Од далеке девет стотина и неке,
увек теку према школи реке.
То су реке деце жељне знања,
и, такође, лепог васпитања.

Школско звоно чује се одавно,
да пронесе њено име славно.
Није само школа жељна славе,
ту су мудре учитељске главе.

Деца кажу учитељу свом:
Школа нам је као други дом,
друга кућа ко да нам је она,
изнедрила пуно шампиона.

До успеха није доћи лако,
већ упорно учећи полако.
Годинама успеси се нижу,
лепе вести с такмичења стижу.

Кад наука деци лепо иде,
наставници ту прилику виде,
да пренесу деци знање своје,
а дечица петице да броје.

Јер, петица свака нам је важна,
како би нам школа била снажна.
Наша школа светлу прошлост има,
а будућност на нама је свима.

Да пружимо школи снагу нову,
послушајте реченицу ову –
И даље нас доста посла чека
на почетку двадесет и првог века.

Ређали су се рецитали и песме наших талентованих ученика. Такође, нису изостали ни драмски скечеви у којима су наши ученици показали свој раскошан таленат.

Ученици првог разреда свечано су приступили организацији Дечији савез и том приликом су извели плесну тачку, на одушевљење свих присутних. Гости су могли да погледају изложбу ликовних и литерарних радова, а руководиоци секција доделили су новчане награде победницима школског конкурса.

1.награда

Емина Адиловић, 4. разред, ИО Гостун

Елхана Аломеровић, VII 2

2. награда

Софија Пушуца, II 1

Ајла Ћосовић, V 1

3. награда

Јована Ђорђевић, II 2

Нејла Ханић, VIII 1

ПРВА НАГРАДА

Школа какву замишљам

Данас ћу вам писати о мом другом дому, то јест о школи. Писаћу о променама у школи, шта бих волела да усвоје. Крећемо!

На почетку желим рећи да бих волела да променим школу тако да буде савременија. Када желим ући у школу постоји стаклени штит који опкољава целу школу. Имам посебну картицу помоћу које отварам стаклена врата. Потребно је да картицу прислоним на мању плочу која је повезана на врата и она се аутоматски отварају. Када уђем у школу, тамо ме чека мој роботић који ме прати до учионице. После се враћа до мог ормарића, одакле је и дошао, узима књиге које су ми тада потребне, као што стоји по распореду. Узима и перницу и доноси ми у учионицу. Тамо ја узимам књиге и перницу, стављам на сто и роботић се враћа назад у ормарић. Све то траје пет минута. Када звони, долази учитељ који у руци има електричну оловку, која је дебља него обична. У учионици стоји и црна табла на којој пишемо решења задатака и све остало. Електрична оловка је заменила креде и маркере. У сваком одељењу учитељ или учитељица изаберу три ђака који ће да иду на различите излете у различите државе. У тој школи постоји мали комби који дели бесплатна пецива и другу храну и пиће. Та школа има посебан део где ученици иду и узимају бесплатне, нове књиге. Када идемо на спрат, где је моја учионица, ми идемо лифтом. Сваког дана имамо по два часа физичког васпитања. Када имамо физичко увек идемо на различита места у природи. Обично имамо неке задатке које морамо да урадимо у групама. Таква је школа у мојој машти.

Чак иако се моје жеље не остваре, школа је и даље дивно место које ће ми увек остати у сећању.

Алка Синанчевић, IV 1

ПРВА НАГРАДА

Школа какву замишљам

Школа је место где свакодневно стичемо нова знања, развијамо вештине и учимо о свету око нас.

Иако наша школа нуди много тога, често маштам о томе како би изгледала савршена школа у којој би сви ученици радо долазили, са осмехом на лицу и радозналошћу у очима. У школи какву замишљам, учионице не би биле стандардне са столовима и столицама поређане у редове. Уместо тога, свака учионица би била другачије уређена, у складу са предметом који се у њој учи. На пример, учионица за биологију би изгледала као мала џунгла, пуна биљака и акваријума са рибицама, док би се географија учила у простору испуњеном мапама, глобусима и интерактивним екранима на којима бисмо истраживали различите делове света. Уместо тестова и контролних задатака, оцењивање би се заснивало на нашим пројектима и креативним решењима проблема. Паузе између часова биле би прилика за игру и дружење у зеленим двориштима школе, где би се налазили паркови, спортски терени и простори за одмор. У школи какву замишљам разумевање би играло важну улогу. Учили бисмо како да решавамо сукобе и како да развијамо емпатију према другима. Вредности као што су пријатељство и поштовање биле би у центру пажње. На крају, школа какву замишљам није само место за стицање знања, већ и развој сваког ученика као креативне, знатижељне, саосећајне и спремне особе да се суочи са свим изазовима у будућности. Таква школа би била не само место где долазимо да учимо, већ и где се осећамо срећно и слободно да истражујемо свет око себе.

У тој школи, сви бисмо радо учили, јер би школа постала место где машта постаје стварност.

Милица Лазовић, VIII 3

ДРУГА НАГРАДА

Школа какву замишљам

Школа какву замишљам би била јако лепа. Ја бих у школи додала само пар неких ствари.

На великом одмору би се делили слаткиши. Школа би имала две смене. Учитељице и учитељи би увек били насмејани. Школа би имала две смене. Учитељице и учитељи би увек били насмејани. Школа би била плаве и розе боје. Имали бисмо два часа пре а три часа учења. На часу би добијали по једну чоколадицу. Не бисмо носили књиге, већ би оне биле у клупи. Учитељице и учитељи би уместо петица делили звездице. Школско двориште би било пуно дрвећа и траве. За старије ученике постојали би терени, а за млађе би имао мали парк. Одмори би трајали мало дуже. Поред сваке клупе би стајала по једна кесица за отпатке. Сваког петка бисмо имали скраћене часове. Сви би првог дана школе добијали једну хемијску и једну обичну оловку. Сви би улазили и излазили насмејани и пуни знања. На излету би обилазили наш крај и ишли по шумама. У школи би били панои на којима пишу правила понашања, али би била истакнута правила против насиља и против ружних речи. Све девојчице би имале униформе розе боје, а дечаци би имали плаву униформу.

И да се све ово не деси, моја школа је за мене и даље најбоља на свету.

Минела Ђухић III2

Школа какву замишљам

Од првог дана у школи сам осетила да је то мој други дом. Да је то место на ком сам сигурна, вољена и где ме разумеју и желе да ми помогну. Волим своју школу онакву каква је, али има ту и неких ствари које бих променила.

Када сама себи поставим питање какву то школу замишљам, прво помислим на добре наставнике, учитеље. Они су јако важни јер су они ти који нам преносе знање, али не само то. Уче нас како је то бити добар човек, шта нас све очекује кроз будући живот, помажу нам да превазиђемо неке тренутне проблеме и увек су ту да нас саслушају када нам је потребно. Дакле, такве наставнике желим и замишљам. Замишљам још и простор у школи који би служио ученицима за дружење након часова. Ту бисмо се виђали, бавили спортом, смишљали неке заједничке пројекте, славили рођендане, правили журке. Служио би такође и за приказивање филмова, одржавање представа, неких плесних кореографија...

У нашем месту немамо неки такав простор, а он би нам обезбедио све што нам је потребно након школских обавеза. Што се тиче просторија у нашој школи, допадају ми се овакве какве су сада и ту не бих пуно мењала. Можда бих само променила распоред седења на неким предметима. Било би лепо да седимо у кругу, можда и на јастуцима, на поду, како би атмосфера на часу била пријатнија. Школа какву замишљам има и кухињу где бисмо могли на миру да доручкујемо здраву храну. Често нам је сада проблем да стигнемо да одемо да купимо ужину и поједемо. Бар да нам велики одмор траје дуже, можда би то поправило ствар. Не бисмо каснили на часове и стигли бисмо да завршимо оброк до краја.

Када бих имала више времена да размишљам, вероватно бих се сетила још неких ствари како би то школу замислила, а да буде по мојој мери. За сада и ово је довољно. Заправо је најважније да се у тој школи осећан сигурно и поштовано.

Ханна Гојак, VII 1

ТРЕЋА НАГРАДА

Школа какву замишљам

Школа је наш други дом. Тамо учимо разне ствари, па ћу вам укратко написати како бих ја волела да изгледа школа.

За почетак бих волела да у сваком одељењу има толико ученика, тако да свака учионица има попуњене клупе. Такође бих волела да постоји правило које каже: „Нема прекривања“. Наравно, знам да у нашој школи нема баш толико ученика који прекривају, али верујем да има један мали број ученика који то раде. Чак бих волела да дају да понекад заборавимо нешто, да не морамо да добијемо опомену или лошу оцену. Волела бих да направе у свакој учионици неку занимљиву слику. Волела бих да сви носимо исту одећу, да девојчице носе плаве сукње и беле мајице, а дечаци плаве панталоне и такође беле мајице. Волела бих да је наша школа позната по томе што има много ђака. Волела бих да у дворишту има много боја и шаренила. Волела бих да су учионице пуне сличица.

Све ово бих волела да има у нашој школи, али, наравно, волим моју школу и када овако изгледа.

Ана Драшковић, III1

Школа какву замишљам

Школа је место где сањамо сви,
у учионици, дворишту, заједно смо ми.
Нема више клупа, редова и стреса,
учићемо заједно, без икаквог преса.

Светле учионице, пуне боја и сјаја,
учимо кроз игру, истраживајући свет до краја.
Испод учионице у природи зеленој,
учимо о животу у тишини меденој.

И наставници, ту су као пријатељи,
спремни да нас подрже у свим нашим делима.
Без страха, без стреса, сви заједно радимо,
у школу долазимо, са осмехом, весело идемо.

Емоције су важна ствар,
у нашој школи има места за сваки пар.
Ту је кутак за мир, за разговор и смех,
све је ту, да се осећам као прави пријатељ.

А друштво и природа, увек су ту,
учимо како да бринемо о свету.
Свака школа је чудо, место за сан,
у овој школи свима ће нам постати најбољи дан!

Елхана Аломеровић, VII 2

Након формалног дела приредбе, одиграни су пријатељски мечеви у фудбалу и одбојци са ученицима из три пријепољске школе, а на самом крају, организовано је дружење свих гостију и учесника. Захваљујемо се свим гостима што су се одазвали позиву и надамо се да ће оваквих сусрета бити још више.

Aktivnosti zadruge „Polimka”

Zadruga “Polimka” već drugu godinu zaredom ima niz uspešnih aktivnosti, a mesec oktobar je protekao u promociji aktivnosti Zadruge.

Dan škole

Naša škola je 12. oktobra proslavila 105 godina postojanja. Ovaj događaj okupio je roditelje, učenike, nastavnike I brojne goste iz lokalne zajednice, ali I drugih gradova. Učenička zadruga “Polimka” je predstavila svoje proizvode, koji su pravljeni od organskih proizvoda proizvedenih u plasteniku. Plastenik su podigli zaposleni, a rasad je donirao poljoprivredni proizvođač iz Brodareva. Na štandu Zadruge su bili izloženi: zimnica, sušeno voće I povrće.

Međunarodni dan seoskih žena

Udruženje žena „Ekspanzija “ iz Brodareva obeležilo je Međunarodni dan seoskih žena. Ovom događaju su prisustvovale žene iz ruralnih zajednica, njihove porodice i predstavnici lokalne vlasti. Naša škola, odnosno Učenička zadruga, je dobila poziv da učestvuje u obeležavanju ovog dana, koji je organizovan 15. oktobra u prostorijama Mesne zajednice. Učenička zadruga naše škole je imala priliku da prezentuje proizvode koje ima da ponudi.

Sajam poljoprivrede i turizma

U dvorištu stare škole 25. oktobra je održan Sajam poljoprivrede i turizma, pod organizacijom zadruge „Polimka“. Na sajmu su bili izloženi proizvodi različitih poljoprivrednih proizvođača iz Brodareva, Prijepolja, ali i Bijelog Polja, domaće radinosti, raftinga i alpinizma, Centra za socijalni rad iz Prijepolja i dr. Učenička zadruga „Polimka“ je izložila proizvode koje ima da ponudi: zimnica, čajevi, sušeno i sveže voće, sušeno i sveže povrće.

Zadovoljstvo dosadašnjom realizacijom svih aktivnosti Zadruge, direktor škole Amel Kurbegović iskazao je stihovima.

Polimka iz Brodareva

Svi su čuli ovih dana,
priču dobru sa malih ekrana.
Mnogo lajka sa svog snimka,
pokupila je Polimka.

Zanimljivo sad je svima,
raduju se da tog ima,
svako srećan, svakom drago,
za ideju, naše blago.

Ništa nije tako lako,
naučit' se može svako,
sve se može kad se hoće,
đaci prerađuju voće.

Sušara se naša sprema,
nema voća kojeg nema,
sve je lepo sve miriše,
biće toga mnogo više.

Plastenik nam služi svima,
za učenje mesta ima,
kad se sadi, okopava,
i korovska sklanja trava.

Naučili mi smo dosta,
mnogo toga još nam osta,
želja nam je sada svima,
da zadruga svoj brend ima.

Probali smo sa jabukom,
kruškom, šljivom, crnim lukom,
paradajz smo sušili,
pažnju mnogih osvojili.

Dosta posla još nas čeka,
svima fala samo neka,
da si znaju da se voli,
zadruga u našoj školi.

Tek se kreće u pobede,
ideje nam zlata vrede,
vredne ruke naših đaka,
uspele su čast im svaka.

Profesori sad se diče,
deca nam na ljude liče,
sami prave proizvode,
pa svi zrdavi život vode.

Korisno je svima mnogo,
tako nam i Bog pomog'o,
svetom kruže naše slike,
hleba nema bez motike.

Zadruga je pokazala,
i svima je dokazala,
šta još sledi, šta još ima,
poznato će biti svima.

Uspešni k'o nekad stari,
iz Polimlja zadrugari,
ponosni su učitelji,
nastavnici, roditelji.

Humanost nam primat ima,
pomoć je dostupna svima,
pa od prikupljenog novca,
pomažemo mi osnovca.

NASTAVIĆE SE...

U narednom periodu Zadruga ima u planu i realizaciju novih aktivnosti i projekata. Novac koji se zaradi pri realizaciji aktivnosti ide u humanitarne svrhe, odnosno učenicima kojima je takva vrsta pomoći potrebna. Cilj postojanja Učeničke zadruge nije samo zaraditi novac, već teoriju primeniti u praksi i razvijati preduzetničke sposobnosti kod učenika.

Pripremila: Zuhdina Preljević

Шта год да буде сутра, остаје оно што чинимо данас

ИО ЗАВИНОГРАЂЕ

ИО ПОТОК

МАТИЧНА ШКОЛА БРОДАРЕВО

ИО ГОСТУН

ИО ОРАШАЦ

ИО СЛАТИНА

ИО ЗАСТУП

ИО ИВЕЗИЋИ

ИО ГОРЊИ СТРАЊАНИ

ИО ГОЈАКОВИЋИ

105